

14

Той много добрини
Се врече да направи;
Честъта го посъти,
И той за тъхъ забрави . . .

15

Връмето тича, все заминава,
Нашто живѣне все се скъсява . . .

16

На хрането конче Драганъ се качи,
И съ булка пръвнина така се прости:
Прощавай, Миланке, за да се прости,ъ,
Написано било, да се раздѣлимъ . . .

17

Молитва

М. Ю. Лермонтовъ

Азъ, Майко Божия, сега съ молитвата,
Прѣдъ твоя образъ съ ярко сияне,
Не за спасение, не прѣди битвата,
Не съ благодарность ил' покаяне . . .